హంసగమన.

*

"నన్ను ఇబ్బందిపెట్టకురా బాబూ!" అన్నాడు ప్రేమ ఉచ్చులో పడి వచ్చి మంచినీళ్లయినా తాగటం మానివేసిన రామం తన మిత్రునితో. ఇంతకూ ఆహంసగమన ఎవరు? ఆ మిత్రుని పాచిక ఎలా పారింది....

*

చదరంగం ఆడటంలో లీనమయిపోయిన మేము— ఏడుపుమొఖం, ఈడుపుకాళ్ళూ— పెట్టుకొచ్చిన రామాన్ని చూసి రెండునిమిషాలు ఆశ్చర్యపడి "ఎందు కిలా వున్నాడు చెప్మా" అని మరో రెండు నిమిషాలు ఆలోచించి "పోనీయ్! మన కెందుకు" అని మరుక్షణం మనసులో అనుకుని— మళ్ళీ ఆటధోరణిలో పడ్డాం!

"అవతల తోటిమిత్రుడు అలో లక్ష్మణా!" అని అఘోరిస్తూంటే మీకు ఆటలేమిట్రా? నాగోడు కాస్త వినండ్రా! ఆఖరిసారిగా దమ్ములాగి సిగరెట్టు పీకను అవతలకు విసిరిపారేసి విషాదవదనంతో నాటకంలోని డైలాగును వాడిన రామాన్ని చూసి— ఆట నాపుచేసి వాడిదగ్గరగా వెళ్ళి "ఏమికష్టం కలిగిందిరా నాచిట్టితండ్రీ? చెప్పుకుంటే సగంబాధ తగ్గుతుందంటారు. అదేదో మాకు చెప్పి నీబాధను మమ్మల్నీ పంచుకోనీయరా!" అంటూ అదే ధోరణిలో మొదలుపెట్టాడు హనుమంతు.

"ఫేస్ పౌడరుతో కళకళలాడే గూపాయకాసంత మొఖం— ఈవిధంగా కళావిహీనమయి, నయాపైసంత చిన్నదయిందంటే వీడు మళ్ళీ ఏ అమ్మాయిగారి మనసో హరించి— పోనీ! అపహరించినట్లుగా కనప్పట్టుచున్నది." అంతవరకూ ఒకమూల ఈజీఛైర్‌లో పడుకుని, డిటెక్టివ్ నవల చదువుతున్న అవధాని సాభిప్రాయంగా తన అభిప్రాయాన్ని వెల్లడి చేశాడు.

"ఆ ఏడుపేదో అసలు వాడ్ని ఏడవనీయకుండా మధ్యలో నీ ఏడుపేమిటోయ్ ?"- అవధాని మాటలకు విసుక్కున్నాడు హనుమంతు.

"ఏడిశావ్ లేవోయ్ !" అని ఎవరికీ వినబడకుండా లోపల హనుమంతుని మనస్ఫూర్తిగా తిట్టుకుని-మళ్ళీ డిటెక్టివ్ నవలలో తలదూర్చాడు అవధాని.

మేము నలుగురమూ రెండేళ్ళనుంచీ ఒకే రూమ్‌లో ఉంటున్నా, హనుమంతుకూ అవధానికీ ఒక్క నిముషం పడదు. ఇటుపక్కన అవధానీ- అటుపక్కన హనుమంతూ ఉన్నారని మనం వూహించుకుని (వాళ్ళుండనక్కరలేదు) ఇద్దరి మధ్యనా నాలుగు పచ్చగడ్డి పరకలు తెచ్చి వేస్తే భగ్గున మండిపోవటం తథ్యం! అందుకని వాళ్ళిద్దరినీ మాట్లాడుకోనీయటానికి మాకు భయం.

"అసలింతకీ ఏమయిందో చెప్పరా? కొత్తగా రిలీజయిన సినీమాకు టిక్కట్టు దొరకలేదా? లేకపోతే హోటల్ అయ్యరు భోజనం అరువు పెట్టనన్నాడా? అదీ కాకపోతే ఆ మధ్య నువ్ పత్రికకు పంపిన వ్యాసం ఏదైనా తిరిగి వచ్చిందా? అంటూ రామాన్ని బుజ్జగిస్తూ- వాడి ఏడుపుకు కారణం తెల్సుకోవటం కోసం శతవిధాల ప్రయత్నిస్తున్నాడు హనుమంతు.

"మరేమీ లేదురా! ఫస్టు ఇయర్‌లో చేరింది చూడు! ఇంజనీరుగారి రెండో అమ్మాయి సుగుణ లేదూ ?" —

"ఎవ రాసుగుణా ? ఏమాకథ" ఎగిరి ఒక్కగంతులో రామం పక్కకు వచ్చాడు అవధాని- డిటెక్టివ్ నవల నవతల పారేసి

"అదేరా! XYZ 4003 కారులో వస్తుంటుంది- ఆ అమ్మాయికి 'హంసగమన' అని జూనియర్సంతా బిరుదుకూడా ఇచ్చారు"

ఆ అమ్మాయిగురించి వీడు ఇంత భోగట్టా తీశాడంటే ఏదో కుంభకోణం జరిగే ఉంటుందనుకున్నాను నేను.

"ఆ అమ్మాయికి ఏం జరిగింది ?" ఖంగారు పడిపోతూ అడిగాడు హనుమంతు.

"ఆ అమ్మాయిని చూడగానే నాకు అదేదో కలిగిందిరా లోపలా! అదేమిటో తెల్సుకోవాలని మన కాలేజీ డాక్టరుకు జబ్బు లక్షణాలన్నీ చెప్పి- జబ్బేమిటని అడిగాను. దానిపేరు ప్రేమ, అంటే లవ్- హిందీలో మొహబ్బత్ అంటారనీ, చాలా జాగ్రత్తగా పత్యం చేయాలని చెప్పాడు! మీరంతా సహకరిస్తే ఈజబ్బు నయం కావటం, ఈ రామిగాడ్కి- ఆ మూడు ముళ్ళూ పడటం కూడా జరుగుతుంది" రామం తన ఉపన్యాసాన్ని చాలించేసరికి హనుమంతు లేచాడు.

"ఒరేయ్ రామం! దిగులు పడకు! అభయమిస్తున్నాను- ఆనాడా హనుమంతుడు ఆ శ్రీరామచంద్రునికి సీతను

వెదకి తెచ్చినట్లుగా ఈనా డీహనుమంతుడు నీవు వలచిన సుగుణను తెచ్చి నీకు పెళ్ళి చేయునుగాక !" అంటూ దీవించాడు.

"అట్లు జరిగిన మరుక్షణం శ్రీమాన్ ఇంజనీరుగారు— ఆఫీసు సిబ్బందీ పరివారసమేతుడై విచ్చేసి, వరునిచుట్టూ 'జీవ సమాధి' కట్టటానికి 'టెండర్సు' ఇవ్వగలరు జాగ్రత్త" వెంటనే అందుకున్నాడు అవధాని.

"ఆ నిటలాక్షుండే ఎత్తివచ్చినన్ రానీ" అంటూ తన గానమధురిమను చవి చూపించబోయే హనుమంతుని ఆపుచేసి మళ్ళీ ఆటలోకి దింపేసరికి అయిదునిమిషాలు పట్టింది.

రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు భోజనాలు చేసి, సిగరెట్లు ముట్టించి, పక్కబట్టలూ, పుస్తకాలూ తీసుకుని డాబామీదకు చేరుకున్నాం. ప్రీ యూనివర్సిటీనుంచి కలసి మెలసి చదువుకున్న మేం నలుగురమూ బి. ఏ.లో చేరగానే 'కంబైండ్ స్టడీస్'కు వీలుగా ఉండటంకోసం అయిదు గదులున్న ఒంటి స్తంభం డాబా నొకదానిని మూడు పాతికలకు అద్దెకు తీసుకుని చీకూ చింతా లేకుండా కాలక్షేపం చేస్తున్నాం. ఈసమయంలో ఉండి ఉండి ఒక చిక్కుసమస్యను తెచ్చి పెట్టిన రామాన్ని తిట్టుకుంటూ పుస్తకం తెరచాను. హనుమంతు మాత్రం తల గోక్కుంటూ ఆలోచిస్తున్నాడు. అవధాని హనుమంతుకు ఆమడదూరంలో కూర్చుని కూనిరాగం తీస్తు-

న్నాడు. అసలు అవధానీ—హనుమంతూ ప్రీ యూనివర్శిటీ చదివేటప్పుడు ఆప్తమిత్రులు! ఒక్కడు అన్నం తింటే చాలు రెండోవాడి కడుపుకూడా నిండిపోయేటంత కలసి మెలసి ఉండేవారు. కానీ బి. ఏ. ఫస్టియర్‌లో కాబోలు అవధాని తను హృదయపూర్వకంగా ప్రేమించి, మనఃఫలకం మీద చిత్రించుకున్న కాలేజీమేట్ శ్యామలను ఒక రోజున హనుమంతు వెంబడించి, తదనంతరం పలకరించి, అదీ చాలక ఎకనామిక్సు నోట్సు అడిగి తీసుకున్నాడట. ఆ రాత్రే తాను తెచ్చిన నోట్సును అవధానికి చూపించి తానూ శ్యామలా వచ్చే వేసంగి శలవల్లో మ్యారేజీ చేసుకునేందుకు ఒక ఒడంబడిక చేసుకున్నట్లుకూడా చెప్పాడుట హనుమంతు. అప్పటినుంచీ వాళ్ళిద్దరూ బద్ధ విరోధులయిపోయారు. శ్యామలమాత్రం కాలేజీలో పేరు మోసిన క్రికెట్ ఆటగాడ్ని రిజిష్టరు మ్యారేజి చేసుకుని చదువుకు స్వస్తిచెప్పి ఇద్దరు పిల్లల తల్లయినా వీళ్ళిద్దరిమధ్య ఏర్పడిన వైరుధ్యం పోనేలేదు. రామంమాత్రం ఇటువంటి విషయాల దరిమిలాకి పోయేవాడు కాదు. నిజానికి రామంలో ఒక అందమైన అమ్మాయిని ప్రేమించటానికి కావలసినరూపం, గుణం, ధనం అన్నీ ఉన్నాయ్. రామం వాళ్ళ తల్లిదండ్రులకు ఒక్కగా నొక్క కొడుకు. ఎంత తిన్నా తరుగని ఆస్తి. ఏటా ఖర్చుపెట్టేదానికంటె రెండింతలు ఆస్తి ఏదోరూపంగా

వచ్చి కలసేది రామం తండ్రికి. ఇక అందంలో మన్మధుడు కాకపోయినా చూడగానే ఆకర్షింపబడే గుణం ఉంది. చలాకీగా మాట్లాడటం, కాలేజీ డ్రామాల్లో పాల్గొనటం, వచ్చిన హిందీ సినిమానల్లా మొదటిరోజు- మొదటి ఆట మిత్రబృందంతో సహా మొదటిక్లాసులో కూర్చుని చూడటం- ఇవన్నీ రామం హాబీలు. అప్పుడప్పుడు క్లబ్బులో పేకాటకు వెళ్లేవాడే కాని ఆడపిల్లలతో ప్రేమాయణానికిమాత్రం దిగేవాడు కాదు. అలాంటి రామం! ఈనాడు ఒక అమ్మాయిని ప్రేమించి, ప్రేమభిక్ష ప్రసాదించమని ఆక్రోసిస్తుంటే హనుమంతు అభయ మిచ్చాడు. నిజానికి రామం పరిస్థితి నాకూ జాలి కలిగించింది. నేనుకూడా వాడికి నాచేతనయిన సాయం చేయటాన్కి నిశ్చయించుకున్నాను. నాలుగు రోజులలో జరుగబోయే కాలేజీ వార్షికోత్సవాలలో 'డిబేట్' పోటీ ఏర్పాటు చేయబడిందన్న విషయం నాకు అంతలోనే గుర్తుకొచ్చింది. "వివాహమూ- ప్రాధాన్యతా" అనే విషయంపై డిబేట్ నేర్పాటు చేసింది కాలేజీలోని సాహిత్యకళాశాఖ. డిబేట్లలో పాల్గొని వాదించటం అంటే సుగుణకు చాలా ఇష్టమని నాకు తెలుసు. బహుశా సుగుణ పాల్గొనవచ్చుకూడా అనుకున్నాను. మర్నాడే పోటీదార్ల జాబితాలో రామం పేరు చేర్పించి, అదే శీర్షికమీద పత్రికకు పంపటాన్కి వ్రాసి

ఫెయిర్ చేయటాన్కి బద్ధకించి అలాగే ఉంచేసిన వ్యాసాన్ని తీసి రామాని కిచ్చి డిబేట్‌లో చదవమన్నాను.

"నన్ను ఇబ్బంది పెట్టకురా బాబూ !" అన్నాడు ప్రేమ ఉచ్చులో పడి పచ్చిమంచినీళ్ళయినా తాగటం మానేసిన రామం....

"ఇది నీమంచికేరా। ఆ ఏడుకొండలవాడు మేలుచేస్తే మళ్ళీ ఈరోజుకు నీపెళ్ళి కుదరదూ !" అన్నాను వాడిభుజం తడుతూ.

'ఎవరితో?' కించిత్ అనుమానంగా అడిగాడు రామం.

"ఇంకెవరితో ! నువ్ వలచిన రంభ లేదూ ! అదే హంస గమన_ఉరఫ్ సుగుణాదేవితో !"

అమాంతంగా అయిదున్న రడుగుల మనిషీ, మరో రెండింతలై నన్ను గట్టిగా కౌగిలించుకుని—

"ఒరేయ్ ! మూర్తీ! నీకు పుణ్యముంటుంది. సుగుణకు నాచేత మాడుముళ్లూ వేయిస్తే నీమేలు మరచిపోనురా ! ప్రతిరోజూ భోజనం చేసేముందూ, పడుకునేముందూ నీరూపు వర్ణించుకుని నీనామసంకీర్తనలు చేసుకుంటానురా ! అంతే కాదు_ మాకు పుట్టబోయే మొదటి పిల్లాడికి నీపేరే పెట్టుకుంటాము" అంటూ నామెడల్ని చుట్టేసుకున్నాడు. వాడికి ధైర్యం చెప్పి డిబేట్‌కు తయారు కమ్మన్నాను. దానివల్ల ఏమిలాభం జరుగుతుందో తెలియక తికమక పడ్డారు మిత్రులు.

రామం తండ్రి విశ్వనాథంగారికి రామం అంటే ప్రేమే అయినా కుర్రాడి పెళ్ళి విషయంలో కొన్ని అభిప్రాయాలున్నట్లుగా ఆమధ్య వచ్చినప్పుడు మాటల సందర్భంలో తెలియజేశాడు. ముందు ఆయన్ని దారిలోకి తీసుకురావాలి; ఆలోచనలో పడ్డాను నేను.

* * * *

'ఆడిటోరియం అంతా విద్యార్థీ విద్యార్థినులతో, ఆహ్వానితులైన ప్రేక్షకులతో కిటకిట లాడిపోతోంది. 'వివాహ ప్రాధాన్యత' గురించి విద్యార్థులు ఒక్కొక్కరే తమ తమ అభిప్రాయాలను చెప్పుతున్నారు వేదిక మీద నుంచొని.

"పెళ్ళంటే మూడు ముళ్ళు కాదు! నూరేళ్ళ పంట" అంటారు పెద్దలు. వివాహమనేది ఒక పవిత్రమైన బంధం! అనాదినుంచీ వివాహానికి ఒక ముఖ్యమైన స్థానముంది. ఎన్నో సంవత్సరాలుగా అజ్ఞాతంగా ఉండే ఒక అబలను- అందరి సమక్షంలో పవిత్రమైన సూత్రమును తాళిగా ఆమెకు కట్టి తన జీవితరథానికి సారథిగా చేసుకోవడమే వివాహం!

మన జీవితానికి తోడు నీడగా ఉంటూ, సంసార సాగరంలో చీకటి వెలుగుల్లా వచ్చే ఎత్తుపల్లాలలాంటి కష్టసుఖాలను తలయెత్తి యెదుర్కొనటం గృహస్థాశ్రమాన్ని స్వర్గతుల్యంగా చేసుకుని ఇద్దరూ ఒక్కరుగా కాలం గడపాలన్నది—

వివాహంలో ముఖ్య ఉద్దేశ్యం!" ప్రేక్షకుల హర్షధ్వానాల హోరాపుడిలో రామం రెండు నిమిషాలు ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు! ఒక చేత్తో మైకు పట్టుకొని వేరొకచేత్తో ముఖాన్ని కర్చీఫ్‌తో తుడుచుకుంటూ ముందు వరుసలో కూర్చున్న సుగుణను హఠాత్తుగా చూశాడు. అంతవరకూ రామంవైపే చూస్తున్న సుగుణ తన చూపుల్ని మరల్చుకుంది. రామంలో ఆనందమూ-ఉద్రేకమూ-ఎక్కువ కాబోయే సమయంలో-అతనిదృష్టి-సుగుణ ప్రక్కన కూర్చున్న ఇంజనీరుగారిమీద-తరువాత- ఆయన మునివేళ్లతో సవరించుకుంటున్న మీసాల మీద పడింది! కాస్త తమాయించుకుని-హనుమంతు తెచ్చి యిచ్చిన కలర్ సోడా త్రాగి మళ్లీ మొదలుపెట్టాడు!

ప్రతి విద్యార్థీ కూడా-వివాహమంటే కొన్ని ఖచ్చితమైన అభిప్రాయాల్ని మనసులో ఉంచుకోవాలి! తమ కాళ్లపై తాముగా నిలబడి, తామాశించిన అంతస్థు అందుకున్న పిదపనే వివాహం చేసుకోవాలి. మన తల్లిదండ్రులు-తమ బాధ్యతలను ఒదిలించుకునేందుకు మనకు పెళ్లిచేసి-మనకు బాధ్యతలను అప్పగిస్తే మనం సహించకూడదు! "వివాహో విద్యానాశాయ" అని పెద్దలు చెప్పనే చెప్పారు కనుక విద్య సంపూర్తి అయేవరకూ వివాహం చేసుకోకూడదు! వరకట్న పిశాచి బారి నుండి తప్పించుకోలేక

తమ సంసారాల్ని పాడుచేసుకుంటున్న మధ్యతరగతి మాన వులవద్దనుంచి- మన తల్లిదండ్రులు కట్నాల రూపంలో- లాంఛనాల రూపంలో- సాధ్యమైనంతవరకూ తీసుకోవటం మీకు సువిదితమే! దాన్ని చదువుకున్న మనమంతా నిరసిం చాలి!" అంటూ-అరగంటసేపు ఏకధాటిగా ఉపన్యాసం దంచేసిన రామం-ఆనాటి డిబేట్‌లో 'ఫస్టు' వచ్చాడు. అతని తరువాత ఉపన్యాసాన్నిచ్చిన సుగుణ థర్డు ప్రైజు గెలుచు కుంది. ఆఖర్ని ఇంజనీరుగారు బహుమతులు పంచిపెడుతూ- "నీవంటి కుర్రాళ్లు డిస్ట్రిక్టుకు ఒక్కరుంటే చాలోయ్! దేశం బాగుపడుతుంది" అంటూ రామాన్ని ప్రత్యేకంగా అభినందించారు.

ఆ తరువాత రామం-సుగుణా-ఒకర్నొకరు చూపు లతో పలుకరించుకోవటం ఎవరూ గమనించక పోయినా- నేను మాత్రం చూచి సంతృప్తిపడ్డాను!

* * *

"దీనివల్ల నా కేమీ ప్రయోజనం కనబడలేదురా!" అంటూ నిట్టూర్చాడు రామం-ఆరాత్రి మా అందరిదగ్గరా.

"కనబడకపోవట మేమిటి నీ మొఖం! నువ్ అటూ ఇంజనీరుగారి దృష్టిలో - ఇటూ సుగుణదృష్టిలో పడ్డావ్! ఇంతవరకూ నా ప్రయత్నం సఫలమయిందనే చెప్పచ్చు! ఇక నడిపిస్తాను చూడు" అన్నాను రామం వెన్ను చరుస్తూ.

నేను చెప్పిన ధైర్యానికి వాడికి కడుపు నిండిపోయింది కాబోలు - అన్నం తినటం మానేసి - కూజాలో చల్లని నీళ్ళు కాసిని తాగి పడుకున్నాడు.

మర్నాడు-వర్జ్యం లేకుండా చూచి - ఒక ఉత్తరం వ్రాసి - రామం తండ్రికి పోస్టు చేశాను! తిరుగుటపాలో రామం తండ్రి విశ్వనాధంగారు పెట్టె, బెడ్డింగుతో సహా విచ్చేశారు. అనుకోకుండా వచ్చిన ఆయన్ని చూసి రామం, తదితర మిత్రులూ ఆశ్చర్యపోయారు. మామూలుగా అతిథి సత్కారములన్నీ చేశాము మేము. స్నానముచేసి - భోజనం ముగించి - డాబా మీదకు చేరుకున్నాం రాత్రి! "ఏమోయ్ ... మావాడు ఇలా చెడిపోతూంటే - తోటి మిత్రులు కదా- కాస్త వాడ్ని మందలించి-నాకో కార్డుముక్క వ్రాసి పారేస్తే మీ సొమ్మే ఏమన్నా పోతుందనుకున్నారా?" అని ప్రశ్నించారు విశ్వనాధంగారు మా అందర్నీ చూస్తూ. వచ్చే నవ్వును ఆపుకున్నాను నేను- రామం ఉక్కిరి బిక్కిరి అయి - "ఏమిటీ ప్రళయం?" అని చూస్తూంటే "నువ్ భయపడకురా అబ్బీ! ఇది మన నాటకంలోని ఒక ఘట్టం!" అన్నట్లుగా వాడికి సంజ్ఞ చేసేసరికి - వాడు తల దించేసుకున్నాడు!

"ఇంతకీ ఏం జరిగిందండి?" అన్నాడు అవధాని కంగారుగా.

"జరుగవలసిందంతా జరిగిపోయింది! ఎవరో సుగుణకు-ఉత్తరం వ్రాసింది. వీడు ఆ అమ్మాయిని నమ్మించి మోసం చేశాడట-పెద్ద కుటుంబంలోంచి వచ్చిన తన గతేంకావాలి అంటూ-ఇంత పొడుగున వ్రాసింది...ఇంత చదువు చదివి వీడు నా పరువు తీసేట్టున్నాడు!" అని నిట్టూర్చారు విశ్వనాథంగారు.

ఇక నేను పోషించవలసిన పాత్రకు సమయ మాసన్నమయిందని ఉపక్రమించాను! "వీడు ఆ మధ్య రాత్రనక పగలనక తిరుగుతూంటే ఏమిటో అనుకున్నాను సుమండీ-సుగుణను లవ్ చేశాడన్నమాట! పోనీలెండి బాబయ్య గారూ-తంతే బూరెలబుట్టలో పడ్డట్టు-వెళ్ళివెళ్ళి ఇంజనీరుగారి అల్లుడు కాబోతున్నాడు!" అని రామంవైపు తిరిగి "మరి సుగుణను పెళ్ళి చేసుకోవటానికి ఆమెకేం తక్కువరా? అందవిహీన అందామంటే గతవారం జరిగిన 'బ్యూటీ కంటెస్టులో ఫస్టు వచ్చింది. ఇక ఎక్స్ట్రా కర్రిక్యులర్ యాక్టివిటీస్ విషయమంటావా-మొన్న జరిగిన పాటల పోటీలో సెకండు ప్రయిజు విన్నరన్న సంగతి తెలిసిందే కదా! ఇక డబ్బుకి లోటేలేదు.-మరి ఆమెను మోసం చేయటానికి కారణం?" అని ప్రశ్నించాను. నా ప్రశ్నతో వాడు-బిక్కముఖంతో-ఉక్కిరి బిక్కిరయిపోయి-గుక్క

తిప్పసందముకు ప్రక్కనున్న కూజాలోని గుక్కెడు నీళ్ళ తాగాడు! హనుమంతు ఇదంతా కనిపెట్టి- "బహుశా మీరు ఒప్పుకోరేమోనని భయంతో-" అని అనబోయేంతలో విశ్వనాథంగారు అందుకుని "ఇందులో నా ఒప్పుదలే ముందోయ్? కాపురం చేసేది వాడా - నేనా? ఏదో మా కావలసింది-గుణం, కులం" అన్నారు.

"అసలా అమ్మాయికి ఏం తక్కువండీ? కులం మన కులమే... తాహత్తు అంటారా - మనకన్నా ఆర్థికంగా అంతో ఇంతో ఉన్నవారే! ఎటొచ్చీ - ఇంజనీరుగారు ఒప్పుకోవాలి గానీ-" అంటూ నీళ్ళు నమిలాడు అవధాని.

"సరే! రేపు ఆలోచించి ఆయనతో మాట్లాడుదాం!" అంటూ ఆనాటికి సభ చాలించి విశ్రాంతి కుపక్రమించారు... పెనుతుఫానులా వచ్చి ప్రళయాన్ని సృష్టిస్తారేమో ననుకున్న విశ్వనాథంగారు విశ్రాంతి తీసుకోవటానికి ఉపక్రమించటంతో నాకు కాస్త వూపిరి పీల్చుకుందుకు అవకాశం లభించింది!

* * *

మర్నాడు పదిగంటలకు రామంతో కాలేజీకి వెళ్ళమని చెప్పి- నేను విశ్వనాథంగార్ని తీసుకుని ఇంజనీరుగారి బంగళాకు బయల్దేరాను. అప్పుడే భోజనంచేసి ఆఫీసుకు వెళ్ళటానికి డ్రెస్ వేసుకుంటున్నారు ఆయన!

లోపలకు వెళ్ళగానే "నమస్కారమండీ!" అన్నాం మేము. ప్రతి నమస్కారంచేసి కుర్చీలు చూపించారాయన మాకు.

"మీరు మా దగ్గరకు వచ్చి మా అమ్మాయిని మీ అబ్బాయికి చేసుకోండి" అని అడగవలసింది పోయి—మా వాడు చేసిన పొరబాటుకు మేమే—మీ దగ్గరకు రావలసి వచ్చింది" అంటూ కూర్చున్నారు విశ్వనాథంగారు.

"ఏం చేశాడు మీవాడు? పొరబా టేమిటి? నాకు అర్థం కావటంలేదు— తిన్నగా చెప్పండి!" అన్నారాయన అయోమయంగా.

"ఇదిచూస్తే అంతా మీకే తెలుస్తుంది! మీ అమ్మాయి నాకు వ్రాసిన ఉత్తర మిది" అంటూ కోటు జేబులోంచి ఒక కవరు తీసి ఇంజనీరుగార్కి అందించారు విశ్వనాథంగారు. ఆయన అది చదువుతున్నంతసేపూ ఆయన ముఖ కవళికల్ని గమనిస్తూ కూర్చున్నాను నేను. పూర్తిగా చదివేటప్పటికి ఆయన ముఖం నల్లబడింది. చేతి రుమాలుతో చెమట తుడుచుకున్నాడు ఆయన!

"ఇంతకీ మీ అబ్బాయి ఎక్కడున్నాడు?" అని అడగ్గల్గా రెలాగో.

"అదేనండీ! నాలుగు రోజుల క్రితం కాలేజి డిబేట్‌లో

వివాహం గురించి మాట్లాడి మీచేత ఫస్టు ప్రయిజు పొందాడు". "అన్నట్టు అతని ఫోటో ఒకటి నాదగ్గరే ఉంది" అంటూ నాపర్సునుంచి రామం ఫోటో ఒకటి తీసి యిచ్చాను. ఫోటోలో రామాన్ని సులువుగానే ఆనవాలు పట్టారాయన.

"జరిగిపోయిందేదో జరిగిపోయింది. విశ్వనాథంగారూ, మీరూ కూడా పరువు ప్రతిష్ఠలు, గడించి పెద్దమనుషులుగా చలామణి అవుతున్నారు. ఇంతవరకూ గుట్టుగా సాగినదాన్ని ఇప్పుడు మాత్రం రట్టు కెందుకు ఈడ్చుకోవాలి? ఏదో పెద్దలు మీరిద్దరూ ఒక రాజీకి వచ్చి- వాళ్ళిద్దరకూ ఆ మూడుముళ్ళూ వేయిస్తే బాగుంటుంది" లోపల ఒకమూల భయంతో నరాలన్నీ బిగుసుకు పోతున్నా- ధైర్యంచేసి అనగలిగాను. చిన్నవాణ్ణయినా నా సలహా- వాళ్ళిద్దరికీ నచ్చింది.

అంతలోనే పైనుంచి పుస్తకాలు తీసుకుని కాలేజీకి వెళ్లే ప్రయత్నంలో క్రిందకు దిగుతున్న సుగుణను పిలిచారు ఇంజనీరుగారు. "ఏమమ్మా? నీకు ఇతన్ని పెళ్లి చేసుకోవటం ఇష్టమేగా" అని సూటిగా ప్రశ్నించారు...ఉత్తరం గొడవ ఎక్కడ వస్తుందో అని బిగుసుకుపోయాను నేను. వాకిట్లో తలుపు దగ్గర నుంచుని అంతా వింటున్న రామం- సుగుణకు

కనబడేలా వచ్చి "నీకు పుణ్య ముంటుంది ఒప్పుకోవూ" అన్నట్టు దీనంగా చూసి ఒక నమస్కారం పెట్టాడు. సుగుణకు నవ్వూ, సిగ్గూ ముంచుకొచ్చాయి. "మీ ఇష్టమే నా యిష్టం" అంటూ — గబగబా వెళ్ళిపోయి తనకోసం రెడీగా ఉన్న కారులో కూర్చుంది అక్కడే నిలబడి కొంగజపం చేస్తున్న రామం నాకు కృతజ్ఞతతో గుడ్ బై చెప్పి- అదే కారులో వాడూ ఎక్కేసరికి నాకు ఆశ్చర్య మేసింది.

*　　*　　*

ఈ సంఘటన జరిగిన రెండు నెలలకు- ఇంజనీరుగారి కనిష్ట పుత్రిక సుగుణకు రామంతో వివాహం సలక్షణంగా జరిగిపోయింది. ఆ సందర్భంలో మా మిత్రులందరకూ టీపార్టీ యిస్తూ రామం- నన్ను మెచ్చుకుని- నావల్లనే తనకు- తావలచిన కన్యతో వివాహం అయినందుకు కృతజ్ఞతలు తెలిపాడు. నేను వాడి కృతజ్ఞతకు సమాధానం చెబుతూ-ఆనాడు . నేను సుగుణ రాసినట్టుగా-ఒక లెటర్ వ్రాసి విశ్వనాథంగార్కి పోస్టు చేసిన దగ్గరనుంచి జరిగినదంతా చెప్పాను! అంతా విని "సుగుణ హేండ్ రైటింగ్ నీకెలా తెలును?" అని ప్రశ్నించాడు అవధాని.

"డిబేట్ లో సుగుణ కూడా పేరిచ్చింది. ఆ పేరు ప్రక్కన సుగుణ సంతకం పెట్టింది. ఆసంతకంలోని అక్షరాల

పొందికను చూసి అనుకరించాను. దేవుని దయవల్లా-రామం చేసుకున్న అదృష్టంవల్లా-నా ప్రయత్నం ఫలించింది. మొత్తానికి హంసగమనను వివాహం చేసుకున్న రామాన్ని అభినందిస్తున్నాను” అంటూ రామం దగ్గర సెలవు తీసుకుని బయట పడ్డాను మిత్రద్వయంతో!

★

శ్రీ విజయలక్ష్మీ పవర్ ప్రెస్, భట్నవిల్లి; అమలాపురం తా॥